EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 12.2.2021.
COM(2021) 54 final

ANNEXES 1 to 2

PIELIKUMI

priekšlikumam

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko attiecībā uz reģionālajiem ekonomikas pārskatiem lauksaimniecībā groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 138/2004

I PIELIKUMS

Regulas I pielikumu groza šādi:

1) pielikuma iedaļā "Saturs" pievieno šādu VII. punktu "Reģionālie ekonomikas pārskati lauksaimniecībā":

"VII. Reģionālie ekonomikas pārskati lauksaimniecībā

A. Vispārīgi principi
   1. Ievads
   2. Reģiona ekonomika, reģiona teritorija
   3. Pamata vienība reģionālo ekonomikas pārskatu lauksaimniecībā apkopošanā
   4. REPL apkopošanas metodes
   5. Rezidences un teritorijas jēdzieni
   6. Lauksaimniecības nozare un raksturīgās vienības

B. Produktu darījumi
   1. Izlaide
   2. Starppatēriņš
   3. Bruto kapitāla veidošana

C. Sadales darījumi un citas plūsmas
   1. Vispārīgi noteikumi
   2. Pievienotā vērtība
   3. Pamatkapitāla patēriņš
   4. Subsīdijas
   5. Nodokļi
   6. Darbinieku atalgojums
   7. Neto pamatdarbības pārpalikums
   8. Procenti, nomas maksa

9. Lauksaimnieciskās uzņēmējdarbības ienākums: vispārīgi aprēķināšanas noteikumi

D. Īss pārskats par īstenošanu

1. Ievads

2. Reģionālās lauksaimniecības definēšana

3. Lauksaimnieciskās izlaides mērīšana

4. Nenodalāmas nelauksaimnieciskas sekundārās darbības

5. Starppatēriņš";

2) pielikuma 1.27. punkta trešo ievilkumu aizstāj ar šādu:

"— visbiežāk tās neietver ražošanu saistībā ar bruto ieguldījumiem pamatkapitālā, kuri uz pašu rēķina veikti attiecībā uz produkciju, kas nav lauksaimniecības produkcija (piemēram, ēkas vai iekārtas). Šo ražošanu pašu galaizlietojumam uzskata par atsevišķi nodalāmu darbību un reģistrē kā identificējamas vietējās DVV veiktu ražošanu. Pret izmitināšanas pakalpojumiem, kas darbiniekiem ir pieejami kā atlīdzība natūrā, jāattiecas līdzīgi (tos ienākuma veidošanas kontā reģistrē kā atlīdzību natūrā),";

3) pielikuma 2.006. punktu aizstāj ar šādu:

"2.006. EPL cenas jāreģistrē vai nu noapaļojot līdz tuvākajam veselajam skaitlim, vai ar precizitāti līdz vienai vai divām zīmēm aiz komata atkarībā no pieejamo datu statistiskās ticamības. Lai apkopotu EPL, ir nepieciešama atbilstīga cenu informācija par ielaidi un izlaidi.";

4) pielikuma 2.108. punktā g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"g) atlīdzība par pakalpojumiem, kas ietilpst bruto apdrošināšanas prēmijās, kuras izmaksātas, lai uzņēmumam nodrošinātu tādu risku segumu kā lauksaimniecības dzīvnieku zudums, krusas, sala, uguns un vētru u. c. nodarītie bojājumi. Atlikums, t. i., neto prēmija, ir izmaksātās bruto prēmijas daļa, kas apdrošināšanas sabiedrībām ir pieejama atlīdzības pieprasījumu apmierināšanai.

Precīzu bruto prēmiju sadalījumu divās minētajās daļās var veikt tikai tautsaimniecībai kopumā, kā to dara nacionālajos kontos. Pakalpojumu daļas sadalīšanu pa ražošanas nozarēm, izmantojot atbilstīgus sadalījuma kodus, parasti veic saistībā ar ielaides/izlaides tabulu veidošanu. Tādēļ, aizpildot šo posteni EPL, jāizdara atsauce uz nacionālajiem kontiem (ar apdrošināšanas pakalpojumiem saistītu subsīdiju reģistrēšana apskatīta 3.063. punktā, 1. zemsvītras piezīmē);";

5) pielikuma 2.136. punktā trešo ievilkumu aizstāj ar šādu:

"— izmaiņas pamatlīdzekļu klasifikācijā vai struktūrā, piemēram, ekonomiskā lietojuma izmaiņas attiecībā uz lauksaimniecības zemi, piena lopiem, kas paredzēti gaļas ražošanai (sk. 2.149. punktu, 1. zemsvītras piezīmi), vai attiecībā uz lauku saimniecības ēkām, kuras pielāgotas izmantošanai privātām vai citām ekonomiskām vajadzībām.";

6) pielikumam pievieno šādu VII. nodaļu "Reģionālie ekonomikas pārskati lauksaimniecībā":

“VII. REĢIONĀLIE EKONOMIKAS PĀRSKATI LAUKSAIMNIECĪBĀ

A. Vispārīgi principi

1. Ievads

7.01. Reģionālajiem kontiem ir svarīga nozīme reģionālās rīcībpolitikas formulēšanā, īstenošanā un izvērtēšanā. Objektīvi, ticami, konsekventi, atbilstīgi un saskaņoti reģionālie statistikas rādītāji nodrošina stabilu pamatu rīcībpolitikai, kuras mērķis ir mazināt ekonomiskās un sociālās atšķirības starp Eiropas reģioniem.

7.02. Reģionālie ekonomikas pārskati lauksaimniecībā (REPL) ir ekonomikas pārskatu lauksaimniecībā (EPL) reģionālā līmeņa pielāgojums.

7.03. REPL aptver to pašu kontu komplektu, ko EPL, bet konceptuālu un mērījumu problēmu dēļ reģionu kontu komplekta tvērums un detalizācija ir ierobežotāka salīdzinājumā ar EPL nacionālajā līmenī.

7.04. Tāpat kā reģionālie konti, REPL jāapkopo, pamatojoties uz tieši savāktajiem reģionu datiem un nacionālajiem datiem, kam, pamatojoties uz pieņēmumiem, piemērots reģionālais sadalījums. Pietiekami pilnīgas, savlaicīgas un ticamas reģionālās informācijas trūkuma dēļ, apkopojot reģionālos kontus, ir nepieciešami pieņēmumi. Tas nozīmē, ka atsevišķas atšķirības starp reģioniem ne vienmēr tiek parādītas reģionālajos kontos (EKS 2010, 13.08.).

2. Reģiona ekonomika, reģiona teritorija

7.05. Visos reģionālo kontu apkopojumos neatkarīgi no tā, vai tie attiecas uz nozarēm vai institucionālajiem sektoriem, nepieciešama reģiona ekonomikas un reģiona teritorijas stingra definīcija. Teorētiski lauksaimniecības nozare reģionā aptver vienības (lauku saimniecības), kas veic lauksaimnieciskas darbības (sk. 1.60.–1.66. punktu) reģiona teritorijā.

7.06. Valsts reģiona ekonomika ir daļa no šīs valsts kopējās ekonomikas. Kopējo ekonomiku definē institucionālo vienību un sektoru izteiksmē. Tā sastāv no visām institucionālajām vienībām, kuru galveno ekonomisko interešu centrs atrodas valsts ekonomiskajā teritorijā. Ekonomiskā teritorija precīzi nesakrīt ar ģeogrāfisko teoriju (sk. 7.08. punktu). Valsts ekonomisko teritoriju var iedalīt reģionu teritorijās un ārpusreģionu teritorijā (EKS 2010, 13.09.).

7.07. Reģiona teritorija ietver to valsts ekonomiskās teritorijas daļu, kura ir tieši attiecināta uz kādu reģionu, kā noteikts EKS 2010. Brīvās zonas, ieskaitot muitas noliktavas un muitas kontrolētās rūpnīcas, ir piesaistītas reģioniem, kuros tās atrodas.

7.08. Tomēr šis teritorijas dalījums pilnībā neatbilst nacionālajos kontos izmantotajam nacionālās ekonomiskās teritorijas jēdzienam. Ārpusreģionu teritoriju veido tās valsts ekonomiskās teritorijas daļas, kuras nevar tieši piesaistīt vienam reģionam un kuras ir izslēgtas no REPL, piemēram, šādas:

a) nacionālā gaisa telpa, teritoriālie ūdeņi un kontinentālais šelfs starptautiskajos ūdeņos, uz ko valstij ir ekskluzīvas tiesības;

b) teritoriālie anklāvi (t. i., ģeogrāfiskas teritorijas, kuras atrodas citur pasaulē un kuras saskaņā ar starptautiskajiem līgumiem vai vienošanos starp valstīm izmanto vispārējās valdības institūcijas (vēstniecības, konsulāti, militārās bāzes, zinātniskās bāzes utt.));

c) naftas, dabasgāzes un citas iegulas starptautiskajos ūdeņos ārpus valsts kontinentālā šelfa, ko izmanto rezidentvienības.

7.09. Statistiski teritoriālo vienību nomenklatūras (*NUTS*)([1]) klasifikācija nodrošina vienotu, saskaņotu Eiropas Savienības ekonomiskās teritorijas iedalījumu. Nacionālajām vajadzībām reģionālos kontus var apkopot arī sīkākā reģionālā līmenī (EKS 2010, 13.12.).

3. Pamata vienība reģionālo ekonomikas pārskatu lauksaimniecībā apkopošanā

7.10. Vienības, ko reģionālajos kontos izmanto nozaru dalījumā, ir vietējās darbības veida vienības (vietējās DVV). Vietējā DVV ir ražošanas vienības novērojamā forma.

7.11. Statistiskā pieeja (nozare) "iztiek" ar novērojamo vienību pat tad, ja tas nozīmē novirzīšanos no vienas darbības. Tāpat kā 2008. gada NKS, EKS 2010 dod priekšroku statistiskajai pieejai un atbalsta vietējo DVV nacionālo kontu apkopošanai nozaru dalījumā. Tādējādi tiek definēta viena un tā pati vienība nozarēm neatkarīgi no tā, vai tās ir ietvertas reģionālajā vai nacionālajā līmenī.

7.12. Tāpat kā EPL, REPL izmanto lauku saimniecību — "pielāgotu" saskaņā ar noteiktām konvencijām, lai sasniegtu attiecīgos mērķus, — kā lauksaimniecības nozares pamata vienību. Šai izvēlei ir divi būtiski iemesli. No vienas puses, "lauku saimniecības" vienība ir lauksaimniecības vietējā darbības veida vienība (sk. 1.09.–1.17. punktu), kas definēta kā tāda vietējās darbības veida vienības (DVV) daļa, kas attiecas uz vietējo līmeni. Vietējā DVV ir arī vispiemērotākā vienība lauksaimniecības nozarei, pat ja tā ietver nelauksaimnieciskas sekundārās darbības, kuras nevar uzrādīt atsevišķi no lauksaimnieciskajām darbībām (sk. 1.15. un 1.16., 1.25.–1.32. punktu).

7.13. Lauku saimniecības kā pamata vienības izmantošana nozīmē iekļaut šo saimniecību nelauksaimnieciskas sekundārās darbības reģionālajos ekonomikas pārskatos lauksaimniecībā (sk. 7.12. punktu). Tā kā EPL mērķis ir izmērīt, aprakstīt un analizēt ienākuma veidošanos no lauksaimnieciskās ekonomiskās darbības, tiek izslēgtas vienības, kas nodarbojas tikai ar atpūtas darbību (piemēram, piemājas dārziņi un privāta lopkopība). Turpretim vienības, kurās ir pašnodrošinājuma saimniecība, iekļauj EPL (sk. 1.24. punktu).

7.14. Lauku saimniecība ir atsauces vienība statistikas apsekojumiem, kas attiecas uz lauksaimniecību, neatkarīgi no tā, vai tie ir nacionālie vai reģionālie apsekojumi. Pateicoties tam, izlaides izvērtējumus daudzuma izteiksmē var tieši balstīt uz statistikas sistēmām platību, ražas, ganāmpulku lieluma u. tml. mērīšanai. Lauku saimniecības izvēle arī nodrošina labāku uzskaites konsekvenci.

4. REPL apkopošanas metodes

7.15. EKS (EKS 2010, 13.24.–13.32. punkts) ierosina divas metodes, kas piemērojamas vai nu nozarēm, vai institucionālajiem sektoriem: augšupēju un lejupēju metodi. Pirmā metode ietver datu vākšanu

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1059/2003 par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (*NUTS*) izveidi. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX:02003R1059-20191113.

vienību līmenī (vietējās DVV, institucionālās vienības) un pēc tam to summēšanu, lai iegūtu dažādu agregātu reģionālo vērtību. Izmantojot lejupēju metodi, tiek rekonstruētas reģionālās vērtības, ko panāk ar nacionālās kopsummas iedalījumu, izmantojot rādītāju, kas pēc iespējas precīzāk atspoguļo attiecīgā mainīgā lieluma reģionālo sadalījumu. Šīs abas metodes var arī tikt apvienotas dažādos veidos; EKS šādas kombinācijas tiek dēvētas par "jauktu metodi, kas ietver augšupēju un lejupēju metodi". Priekšroka tiek dota augšupējām metodēm, lai gan ir skaidrs, ka daudzos gadījumos faktiski tiek izmantota "jaukta metode, kas ietver augšupēju un lejupēju metodi".

5. Rezidences un teritorijas jēdzieni

7.16. Gan uzņēmumu, gan mājsaimniecību ekonomiskie darījumi var šķērsot reģionālās robežas. Uzņēmumi var darboties arī vairāk nekā vienā reģionā vai nu pastāvīgās vietās, vai īslaicīgi, piemēram, lielas saimniecības var strādāt dažādos reģionos. Tāpēc ir vajadzīgs skaidrs princips, lai palīdzētu dalībvalstīm konsekventi iedalīt šo starpreģionālo darbību reģionam.

7.17. Nozaru reģionālo kontu pamatā ir ražošanas vienības rezidences kritērijs. Katra nozare reģionālā līmenī attiecas uz tādu vietējo DVV grupu, kuras veic tādu pašu vai līdzīgu galveno ekonomisko darbību un kuru ekonomisko interešu centrs atrodas šajā reģiona teritorijā. Visbiežāk šis interešu centrs ir saistīts ar konkrētu ilgtermiņa atrašanās vietu reģionā, piemēram, institucionālajām vienībām, pie kurām pieder vietējās DVV.

7.18. Tomēr reģionālajiem kontiem ir vairākas atšķirīgas iezīmes. Attiecībā uz dažām darbībām ne vienmēr ir viegli definēt reģionu kā īpašu apgabalu. Saikne starp galvenā biroja atrašanās vietu un saimniecības fizisko atrašanās vietu var radīt problēmas, jo lauksaimnieciskās ražošanas faktorus var pārvaldīt galvenais birojs citā reģionā. Attiecībā uz REPL ir svarīgi sadalīt abas vienības, un šā iemesla dēļ saimniecība ir jāattiecina uz reģionu, kurā atrodas tās ražošanas faktori, nevis uz reģionu, kurā atrodas tās galvenā mītne. Tādējādi vienam galvenajam birojam var būt vairākas vienības REPL nozīmē, proti, tik daudz vienību, cik ir rezidences reģionu attiecībā uz vietējām DVV, kas atrodas ārpus galvenā biroja reģiona.

7.19. Alternatīvs jēdziens, kas nacionālajos un reģionālajos kontos parasti netiek piemērots, būtu strikti teritoriāls. Šis jēdziens nozīmē, ka darbības tiek iedalītas teritorijai, kurā tās faktiski notiek, neatkarīgi no darbībā iesaistīto vienību rezidences.

7.20. Lai gan rezidences pieeja ir prioritāra rezidentvienību darījumu reģionālajam iedalījumam, EKS 2010 paredz ierobežotu teritoriālās pieejas piemērošanas jomu (EKS 2010, 13.21. punkts). Tas notiek, ja tiek izveidotas nosacītas vienības zemei un ēkām reģionā vai valstī, kurā atrodas zeme vai ēkas.

7.21. Hipotētiskajā gadījumā, ja vienībām, kam ir rezidence reģionā, veic darbības tikai savā reģiona teritorijā, rezidences jēdziens sakrīt ar teritorijas jēdzienu. Tas attiecas arī uz reģionālo iedali, kuras pamatā ir nosacītas vienības, kas izveidotas zemei un ēkām un neinkorporētiem uzņēmumiem citās valstīs vai reģionos, kuri atšķiras no īpašnieka rezidences reģiona.

6. Lauksaimniecības nozare un raksturīgās vienības

7.22. Nozare sastāv no visām vietējām darbības veida vienībām, kas veic identisku vai līdzīgu ekonomisko darbību (sk. 1.59. punktu). Lauksaimniecības nozare, kā aprakstīts EPL, principā atbilst *NACE*

2. redakcijas 01. nodaļai ar atšķirībām, kas norādītas 1.62.–1.66. punktā. REPL tvērumu nosaka, pamatojoties uz EPL vajadzībām raksturīgo darbību sagatavoto sarakstu. Pastāv dažas atšķirības starp lauksaimniecības nozari, kas ietverta EPL un tādējādi arī REPL, un nozari, kas izveidota nacionālo kontu centrālajam ietvaram (sk. 1.93. punktu).

B. PRODUKTU DARĪJUMI

7.23. Lauksaimnieciskās izlaides vērtēšana rada vairākas konkrētas problēmas. Svarīgākās attiecas uz sezonas produktiem, dzīvnieku audzēšanu un kontu ierakstu grafiku. EPL metodoloģijā paredzēti precīzi noteikumi, kas reglamentē to, kā vajadzētu ņemt vērā sezonas produktu uzglabāšanas ietekmi, mērīt lauksaimniecības dzīvnieku izlaidi un reģistrēt nepabeigtus produktus. Šie principi jāievēro, apkopojot REPL. Tomēr tas neizslēdz dažus pielāgojumus reģionālā līmenī, piemēram, attiecībā uz dzīvnieku audzēšanu. Jāuzsver, ka kopējam reģionālajam novērtējumam jābūt identiskam ar EPL novērtējumiem.

1. Izlaide

a) Izlaides mērīšana

7.24. Reģionālajos ekonomikas pārskatos lauksaimniecībā (REPL) reģiona izlaide ir visi EPL tvērumā ietilpstošie produkti, ko pārskata periodā attiecīgajā reģionā saražojušas visas lauksaimniecības nozares vienības, neatkarīgi no tā, vai tie ir paredzēti realizēšanai ārpus nozares, pārdošanai citām saimniecībām vai — dažos gadījumos — izmantošanai tajā pašā saimniecībā. Līdz ar to:

a) katru lauksaimniecības produktu, ko izved no saimniecības reģionā, vajadzētu reģistrēt kā daļu no reģiona izlaides neatkarīgi no tā galamērķa vai vienības, kas to pērk;

b) dažus lauksaimniecības produktus, ko viena un tā pati saimniecība izmanto kā starppatēriņu, vajadzētu iekļaut reģiona izlaidē (sk. 2.056. punktu).

7.25. Lauksaimniecības dzīvnieku audzēšanas process parasti ilgst vairākus gadus. Novērtējot lauksaimniecības dzīvniekus, jānošķir dzīvnieki, kas klasificēti kā pamatlīdzekļi (vaislas dzīvnieki un vilcējdzīvnieki, piena govis utt.), un dzīvnieki, kas klasificēti kā krājumi (galvenokārt gaļai paredzēti dzīvnieki). Tādējādi, lai izvairītos no dubultas uzskaites, darījumi, kas saistīti ar dzīvnieku pārvietošanu starp saimniecībām (kas tiek uzskatīti par "pozitīviem" pārdošanas darījumiem saimniecībām, kuras pārdod lauksaimniecības dzīvniekus, un "negatīviem" pārdošanas darījumiem saimniecībām, kuras tos pērk), tiek aplūkoti turpmāk tekstā.

a) Starp saimniecībām tajā pašā reģionā veiktie darījumi, kuros iesaistīti dzīvnieki, kas klasificēti kā pamatlīdzekļi, viens otru atceļ, izņemot īpašumtiesību maiņas izmaksas([2]). Tās neieraksta kā saimniecību pārdošanas darījumus un tāpēc neiekļauj attiecīgā reģiona izlaidē.

b) Dzīvnieki, kas klasificēti kā krājumi un uz ko attiecas darījums starp reģioniem, tiek uzskatīti par pozitīviem pārdošanas darījumiem (kopā ar eksportu) izcelsmes reģionam, un dzīvnieki, kas

[2] Ja attiecīgie pārdošanas un pirkšanas darījumi attiecas uz to pašu uzskaites periodu.

iepirkti no citiem reģioniem, tiek uzskatīti par negatīviem pārdošanas darījumiem (kopā ar importu)([3]).

c) Ja īpašumtiesību maiņas izmaksas (transports, tirdzniecības uzcenojums utt.) attiecas uz tirdzniecību ar dzīvniekiem, kas klasificēti kā krājumi, tās atskaita no izlaides. Tas notiek automātiski, ja ir iesaistīti pirkšanas darījumi no saimniecībām citos reģionos, jo izmaksas ir daļa no "negatīviem" pārdošanas darījumiem, savukārt pārdošanas darījumos, un līdz ar to arī izlaidē, jāveic korekcija tirdzniecībai starp viena un tā paša reģiona saimniecībām.

b) Izlaides novērtējums

7.26. Izlaide jānovērtē bāzes cenās (sk. 2.082. punktu), t. i., pieskaitot produktu subsīdijas, atņemot produktu nodokļus. Šī aprēķina metode nozīmē, ka produktu nodokļi un produktu subsīdijas ir jāiedala pa reģioniem.

2. Starppatēriņš

a) Definīcija

7.27. Starppatēriņu veido preces (izņemot pamatlīdzekļus) un tirgus pakalpojumi, ko patērē ražošanas procesā, lai ražotu citas preces (sk. 2.097.–2.109. punktu).

7.28. Kad tiek apkopoti REPL, starppatēriņš ietver:

a) lauksaimniecības produktus, kas iepirkti patēriņam ražošanas procesā no citām saimniecībām (vai nu tajā pašā reģionā, vai citā reģionā);

b) konkrētus produktus, ko izmanto kā vienības iekšējo patēriņu un ieraksta kā izlaidi (sk. 2.054.–2.058. punktu un 7.24. punktu).

7.29. Netieši mērīto finanšu starpniecības pakalpojumu (NMFSP) konkrētajam gadījumam reģionālajos kontos piemēro tādus pašus principus kā nacionālajos kontos. Ja aizdevumu un noguldījumu krājumu aplēses ir pieejamas pa reģioniem, var izmantot augšupēju metodi. Tomēr parasti aizdevumu un noguldījumu krājumu aplēses pa reģioniem nav pieejamas. Šādos gadījumos NMFSP iedalei lietotāju nozarēm lieto otro labāko metodi — reģionālo bruto izlaidi vai bruto pievienoto vērtību pa nozarēm izmanto kā sadalījuma rādītāju (EKS 2010, 13.40. punkts).

b) Starppatēriņa novērtējums

7.30. Visi starppatēriņam izmantotie produkti un pakalpojumi būtu jānovērtē pēc iegādes cenas (bez atskaitāmā PVN) (sk. 2.110.–2.114. punktu).

3. Bruto kapitāla veidošana

7.31. Bruto kapitāla veidošanu sīkāk iedala šādi:

a) bruto pamatkapitāla veidošana;

b) krājumu pārmaiņas.

---

[3] Dzīvnieka pirkšanas darījumu nekad nereģistrē kā starppatēriņu (pamatā tā ir nepabeigta produkta iegāde, sk. 2.067. punktu), un lopkopības izlaides aprēķinu var veikt tikai netieši, pamatojoties uz pārdošanas darījumiem, bruto pamatkapitāla veidošanu (BPKV) un krājumu pārmaiņām.

a) Bruto pamatkapitāla veidošana (BPKV)

7.32. Pamatkapitāla veidošana lauksaimniecībā notiek vienmēr, kad turētājs iegādājas vai ražo pamatlīdzekļus, kurus paredzēts izmantot ilgāk nekā 1 gadu kā ražošanas līdzekli lauksaimnieciskās ražošanas procesā. Iedales kritērijs BPKV reģistrēšanai attiecas uz lietotāju nozarēm nevis nozari, kurai pieder juridiskais īpašnieks.

7.33. Pamatlīdzekļus, kas pieder daudzreģionu vienībām, iedala tai vietējai DVV, kurā tos izmanto. Pamatlīdzekļus, ko lieto saskaņā ar operatīvo nomu, reģistrē aktīvu īpašnieka reģionā, bet tos, kas tiek lietoti saskaņā ar finanšu nomu, reģistrē lietotāja reģionā (EKS 2010, 13.33. punkts).

7.34. Jaunus aktīvus, kas tiek iekļauti pamatkapitālā, ieraksta bruto, t. i., neatskaitot pamatkapitāla patēriņu. Turklāt par šiem aktīviem parasti aprēķina pamatkapitāla patēriņu. Neto kapitāla veidošanu iegūst, atņemot pamatlīdzekļus no bruto kapitāla veidošanas.

7.35. Ražošanas vienības var savstarpēji pārdot esošos aktīvus, piemēram, lietotas mašīnas. Ja aktīvi tiek pārvietoti starp nozarēm un reģioniem, kopējā samaksātā cena būtu jāiekļauj BPKV vienā nozarē vai reģionā un saņemtā cena būtu jāatskaita no BPKV citā nozarē vai reģionā. Aktīvu īpašumtiesību darījumu izmaksas, piemēram, juridisko maksu par zemes un esošo ēku pārdošanu, ieguvējs uzskata par papildu BPKV pat tad, ja daļu izmaksu sedz pārdevējs.

7.36. BPKV attiecībā uz reģiona vaislas dzīvniekiem un vilcējdzīvniekiem atbilst starpībai starp pirkšanas darījumiem ārpus reģiona (ieskaitot importu) un pārdošanas darījumiem uz citiem reģioniem (ieskaitot eksportu), ņemot vērā īpašumtiesību maiņas izmaksas par pārdošanas darījumiem reģionā. Kad agregēti visi reģioni, ir svarīgi nodrošināt, ka starpreģionālās plūsmas viena otru izslēdz (izņemot īpašumtiesību maiņas izmaksas), lai visas reģionālās BPKV summa būtu vienāda ar nacionālo lauksaimniecības kontu BPKV summu. Ja pamatkapitālu veido lauksaimniecības dzīvnieki, piemēram, vilcējdzīvnieki vai vaislas dzīvnieki, vai piena lopi, tie jānovērtē, izmantojot augšupēju metodi saskaņā ar šādu konvenciju: dzīvnieku pārdošanas darījumi saimniecībām citos reģionos ir negatīva BPKV, savukārt pirkšanas darījumi no citiem reģioniem ir pozitīva BPKV.

b) Krājumu pārmaiņas

7.37. Krājumi ietver visus aktīvus, kas nav daļa no pamatkapitāla un ko konkrētā brīdī īslaicīgi tur ražošanas vienības. Nošķir divu veidu krājumus: ielaides krājumus un izlaides krājumus (sk. 2.171. punktu).

7.38. Attiecībā uz dzīvniekiem, kas klasificēti kā krājumi, tirdzniecība, kura jāņem vērā krājumu pārmaiņu aprēķinā, ietver pārdošanas darījumus uz citiem reģioniem un pirkšanas darījumus no tiem, kā arī importu un eksportu.

C. SADALES DARĪJUMI UN CITAS PLŪSMAS

7.39. Praktiskās grūtības iegūt ticamu reģionālo informāciju par sadales darījumiem dažos gadījumos, jo īpaši tad, ja vienības veic darbības vairāk nekā vienā reģionā vai ja reģions ne vienmēr ir skaidri noteikts apgabals, kurā tiek veiktas konkrētas darbības, izskaidro, kādēļ EKS lauksaimniecības nozares reģionālos kontus aptver tikai attiecībā uz dažiem agregātiem: pievienoto vērtību, subsīdijām, nodokļiem, darbinieku atalgojumu, nomas maksu un citiem ienākumiem, procentiem un BPKV.

1. Vispārīgi noteikumi

7.40. Sadales darījumus reģistrē pēc uzkrāšanas principa, t. i., brīdī, kad ekonomiskā vērtība, izmaksājamā summa vai prasība tiek radīta, pārveidota vai anulēta vai pārtrauc eksistēt, un nevis maksājuma faktiskās veikšanas brīdī. Šo reģistrēšanas principu (kura pamatā ir tiesības un pienākumi) piemēro visām plūsmām neatkarīgi no tā, vai tās ir monetāras plūsmas un vai tās attiecas uz vienu vai uz vairākām vienībām.

7.41. Tomēr, ja nav iespējams precīzi noteikt datumu, kurā prasība (parāds) ir iegūts, var izmantot maksājuma datumu vai citu pieņemamu uzkrāšanas principa tuvinājumu (sk. 3.007. punktu).

2. Pievienotā vērtība

a) Vispārīgi noteikumi

7.42. Pievienotā vērtība ir ekonomikas vai kādas tās nozares ražošanas darbības rezultāts noteiktā periodā, un tas ir ražošanas konta balanspostenis. Tā ir starpība starp izlaides vērtību un starppatēriņa vērtību. Tas ir svarīgs postenis produktivitātes mērīšanai ekonomikā vai nozarē (sk. 3.013. punktu) vai reģionā, vai nozarē reģionā.

b) Pievienotās vērtības novērtējums

7.43. Pievienoto vērtību var ierakstīt bruto (bruto pievienotā vērtība bāzes cenās) vai neto (neto pievienotā vērtība bāzes cenās), t. i., pirms vai pēc pamatkapitāla patēriņa atskaitīšanas. Atbilstīgi metodei, pēc kuras novērtē izlaidi (bāzes cena) un starppatēriņu (pircēja cenas), pievienoto vērtību mēra bāzes cenās (sk. 3.013. punktu).

7.44. Bāzes cenu izmantošana nozīmē, ka produktu nodokļi un produktu subsīdijas jāattiecina uz konkrētām precēm un pakalpojumiem, kas pēc tam jāiedala starp reģioniem.

7.45. No pievienotās vērtības bāzes cenās atņemot citus ražošanas nodokļus un iegūtajai vērtībai pieskaitot citas ražošanas subsīdijas, iegūst pievienoto vērtību pēc ražošanas faktoru izmaksām. Neto pievienotā vērtība pēc ražošanas faktoru izmaksām veido ražošanas faktoru radīto ienākumu (sk. 3.014. punktu).

3. Pamatkapitāla patēriņš

7.46. Reģionālajos ekonomikas pārskatos lauksaimniecībā (REPL) preces un pakalpojumi, kas veido saimniecības pamatkapitālu (piemēram, stādījumi, kas regulāri dod produkciju, mašīnas un ēkas, būtiski zemes uzlabojumi, programmatūra, izmaksas, kas saistītas ar īpašumtiesību maiņu neražotajiem aktīviem, u. tml.), ir pakļauti nolietojumam un novecošanai kā ražošanas līdzekļi ražošanas procesā. Šādu nolietojumu un novecošanu mēra kā pamatkapitāla patēriņu. Līdzīgi kā EPL, pamatkapitāla patēriņu nevajadzētu aprēķināt produktīvajiem dzīvniekiem.

4. Subsīdijas

7.47. REPL piemēro tādus pašus noteikumus kā EPL: plūsmas, ko EPL klasificē kā darbības subsīdijas, REPL klasificē tādā pašā veidā, turklāt plūsmas kapitāla pārvedumu veidā apstrādā līdzīgi.

5. Nodokļi

7.48. REPL piemēro tādus pašus noteikumus kā EPL: REPL dažādie nodokļu veidi tiek klasificēti tādā pašā veidā, kādā tos klasificē EPL.

6. Darbinieku atalgojums

7.49. Attiecībā uz ražotājiem darbinieku atalgojumu iedala vietējām DVV, kurās cilvēki ir nodarbināti. Ja šie dati nav pieejami, saskaņā ar otro labāko metodi darbinieku atalgojumu iedala, piemērojot nostrādāto stundu skaitu. Ja informācija nav pieejama ne par darbinieku atalgojumu, ne par nostrādātajām stundām, lieto darbinieku skaitu vietējo DVV dalījumā (sk. EKS 2010, 13.42. punktu).

7. Neto pamatdarbības pārpalikums

7.50. Neto pamatdarbības pārpalikumu iegūst, no neto pievienotās vērtības bāzes cenās atskaitot darbinieku atalgojumu un citus ražošanas nodokļus un pieskaitot citas ražošanas subsīdijas.

8. Procenti, nomas maksa

7.51. REPL piemēro tādus pašus noteikumus kā EPL: plūsmas, kas EPL klasificētas kā procenti, nomas maksa, tādā pašā veidā klasificē REPL.

9. Lauksaimnieciskās uzņēmējdarbības ienākums: vispārīgi aprēķināšanas noteikumi

7.52. No pamatdarbības pārpalikuma atskaita tieši maksājamo īpašuma ienākumu no lauksaimnieciskām darbībām un nelauksaimnieciskām sekundārām darbībām, t. i., procentus, kas samaksāti par aizdevumiem, kuri ņemti saistībā ar šīm darbībām, ieskaitot lauksaimniecības zemes pirkšanas darījumiem, un zemes īpašniekiem maksāto nomas maksu (sk. 3.070.–3.087. punktu).

D. ĪSS PĀRSKATS PAR ĪSTENOŠANU

1. Ievads

7.53. Šīs iedaļas mērķis ir uzsvērt dažus metodoloģijas aspektus, īpaši lauku saimniecības izvēli un izlaides mērīšanu.

7.54. Lauku saimniecība ir atsauces vienība lauksaimniecības statistikas apsekojumiem gan nacionālajā, gan apakšnacionālajā līmenī. Tā ir būtiska priekšrocība REPL, jo tas nozīmē, ka izlaides daudzumu novērtējumu var tieši balstīt uz statistikas sistēmām zemes platību, ražas, ganāmpulku lieluma u. tml. mērīšanai. Saimniecības izvēlei ir arī priekšrocība nodrošināt kontu lielāku konsekvenci. Izlaide un izmaksas faktiski attiecas uz identiskiem vienību kopumiem, pat ja ekstrapolācijas metodes dažādos avotos atšķiras. Visbeidzot, ar saimniecības izvēli kopā ar raksturīgo darbību un vienību jēdzieniem izvairās no iespējamu korekciju veikšanas, kas varētu būt pretrunīgas, kā tas varētu būt attiecībā uz piemājas dārziņiem un privātu ar uzņēmējdarbību nesaistītu lopkopību. Šī konvencija atvieglo salīdzinājumus starp valstīm. Patiešām, saikne ar statistikas datiem faktiskos daudzumos, kas ir būtiski lauksaimniecībai un nodrošina uzskaites ierakstu mērījumu konsekvenci, jo tādējādi korekcijas vai "ārpusstatistiskas" korekcijas ir ierobežotas, acīmredzami vienkāršo un uzlabo aprēķinus. Šie aspekti atbilst arī mērķim piešķirt prioritāti augšupējai pieejai REPL.

2. Reģionālās lauksaimniecības definēšana

7.55. Katram reģionam lauksaimniecības nozari veido visas saimniecības, kuru ražošanas faktori atrodas reģionā. Šis princips, kas atbilst ražošanas vienību rezidences jēdzienam, var radīt dažas problēmas: lauksaimniecības statistikā parasti nosaka saimniecību atrašanās vietu atkarībā no to galvenās mītnes, nevis tieši atkarībā no ražošanas faktoru atrašanās vietas. Šīs abas atrašanās vietas ne vienmēr ir tās pašas, un šī parādība, visticamāk, tiks novērota jo biežāk, jo lielākas

kļūst saimniecības. Tāpēc, apkopojot REPL, dažas saimniecības būtu jāpārklasificē starp reģioniem un dažos gadījumos pat jāsadala. Praksē tas varētu būt sarežģīti, un šādā gadījumā varētu būt vēlams saglabāt saimniecību to pašu atrašanās vietu, kāda ir statistikas apsekojumos. Tomēr šis priekšlikums ir atkarīgs no diviem nosacījumiem: pirmkārt, atrašanās vietas noteikšanas metodei jābūt identiskai visiem valsts reģioniem un, otrkārt, visi uzskaites ieraksti jānovērtē no avotiem, kuros saimniecību atrašanās vietas noteikšanai izmantoti vieni un tie paši noteikumi.

3. Lauksaimnieciskās izlaides mērīšana

7.56. Lauksaimnieciskā izlaide ietver noteiktus augkopības produktus, ko viena un tā pati saimniecība atkal izmanto kā starppatēriņu; tas galvenokārt attiecas uz dzīvnieku barības produktiem. Jo īpaši attiecībā uz laukaugiem reģionālo izlaidi bieži var noteikt, pamatojoties uz katrā reģionā novāktajiem daudzumiem, un pēc tam to vērtību nosaka ar cenām. Šajā gadījumā visu izlaidi novērtē neatkarīgi no tā, vai tā ir paredzēta realizēšanai ārpus nozares, pārdošanai citām saimniecībām vai izmantošanai tajā pašā saimniecībā. Tādējādi katra reģiona izlaidi iegūst tieši saskaņā ar EPL un REPL pieņemto jēdzienu. Cenas, ar kurām novērtē izlaidi, kas veido vienības iekšējo patēriņu, var pamatot arī ar reģionāliem datiem, kuri atbilst cenām, par kādām tiek realizēta izlaide. Tomēr reģionālo cenu datu trūkums rada vispārēju problēmu, novērtējot izlaidi, gan (reģionālo) realizēto izlaidi, gan izlaidi, kas veido vienības iekšējo patēriņu. Tādējādi REPL novērtēšana produktiem, kas veido vienības iekšējo patēriņu, rada tādas pašas grūtības kā novērtēšana produktiem, kas tiek realizēti. Acīmredzami tas ir cits jautājums, kad daudzumus nevar novērtēt reģionālā līmenī. Šajā gadījumā lejupejoša metode, kuras pamatā ir valsts līmeņa novērtējumi, parasti ir vienīgā metode, ko var izmantot([4]).

7.57. Attiecībā uz dzīvniekiem neatkarīgi no tā, vai tos klasificē kā krājumus vai pamatkapitālu, būtu jāņem vērā šādi punkti:

- krājumu un BPKV pārmaiņu novērtējumi reģionālā līmenī attiecībā uz dzīvniekiem, jo šīs abas plūsmas faktiski ir izlaides aprēķina netiešās metodes sastāvdaļas;
- dzīvnieku tirdzniecības starp reģioniem novērtējumi, jo arī šī tirdzniecība ir izlaides aprēķina netiešās metodes sastāvdaļa;
- dzīvnieku importa un eksporta plūsmu sadalījums starp reģioniem;
- īpašumtiesību maiņas izmaksu atbilstīga apstrāde;
- metode reģionālo ekonomikas pārskatu lauksaimniecībā (REPL) pielāgošanai ekonomikas pārskatiem lauksaimniecībā (EPL).

7.58. Dažos gadījumos netiešā metode lopkopības izlaides aprēķinam reģionālā līmenī var būt pārāk sarežģīta. Šādos gadījumos ir labāk aprēķināt izlaidi, pamatojoties uz modeli, kurā izmantoti faktiskie dati, un pēc tam koriģēt vērtības atbilstoši EPL vērtībām.

4. Nenodalāmas nelauksaimnieciskas sekundārās darbības

7.59. Ir dažādi veidi, kā REPL iekļaut nenodalāmas nelauksaimnieciskas sekundārās darbības atkarībā no darbības veida. Dažas no šīm sekundārajām darbībām ir ļoti koncentrētas reģionālā līmenī,

[4] Saskaņā ar izmantoto metodi vienības iekšējais patēriņš būtu jāpielāgo EPL vērtībām.

piemēram, lauksaimniecības produktu pārstrāde. Šajā gadījumā izlaides novērtējumi gan attiecībā uz daudzumiem, gan cenām var balstīties uz vietējiem statistikas datiem. Attiecībā uz šo izlaidi EPL vērtības *de facto* ir tādas pašas kā REPL. Tomēr citi gadījumi var būt sarežģītāki. Piemēram, dažām darbībām var nebūt reģionāla avota, īpaši tad, ja tās jau no paša sākuma nav koncentrētas konkrētos reģionos. Par citām darbībām reģionālos datus sniedz statistikas apsekojumi vai mikroekonomisko kontu informācija (piemēram, lauku saimniecību grāmatvedības datu tīkls (*FADN*)), bet nav garantijas, ka tie ir reģionāli reprezentatīvi. Turklāt dati var būt novecojuši, un tiem var nebūt pieejami avoti uzticamai atjaunināšanai. Visbeidzot, reģionālajā līmenī tikai dažkārt pastāv kvalitatīvi rādītāji. Visos šajos gadījumos EPL vērtības ir REPL sākumpunkts, un bieži jāizmanto lejupējas metodes.

5. Starppatēriņš

7.60. Starppatēriņš reģionālajos ekonomikas pārskatos lauksaimniecībā (REPL) ietver lauksaimniecības produktus, ko izmanto saimniecības, neatkarīgi no tā, vai tos tieši tirgo starp turētājiem tajā pašā reģionā vai dažādos reģionos, vai notiek īpašumtiesību maiņa ar starpnieku palīdzību, kuri var kļūt par produktu īpašniekiem pirms to tālākpārdošanas u. tml. Turklāt daži vienības iekšējā patēriņa lauksaimniecības produkti arī tiek ierakstīti kā starppatēriņš, galvenokārt daži kultūraugi, ko izmanto dzīvnieku barībā. Pirkšanas darījumi ar dzīvniekiem, pat ar importētajiem, nav jāieraksta kā starppatēriņš.

7.61. Pirmā lauksaimniecības produktu starppatēriņa aprēķina metode reģionālā līmenī ir katram produktam atsevišķi aprēķināt starpību starp REPL izlaidi un to izlaides daļu, kas paredzēta nozares atstāšanai([5]). Tomēr tas nav pilnīgi precīzs lauksaimniecības produktu starppatēriņa atspoguļojums katrā reģionā, jo, lai gan ir iekļauti lauksaimniecības produkti, kas paredzēti citu reģionu saimniecību starppatēriņam, nav iekļauti lauksaimniecības produkti, kuri iegūti no saimniecībām citos reģionos. Tāpēc starppatēriņš ir jākoriģē atbilstoši EPL vērtībām.

7.62. Ir iespējama arī cita aprēķina metode, kā informācijas avotu izmantojot lauku saimniecību grāmatvedības datu tīklu (*FADN*). Šis avots ļauj novērtēt lauksaimniecības produktu starppatēriņu neatkarīgi no tā, vai tie iegūti no citu saimniecību pārdošanas darījumiem vai citiem avotiem, piemēram, importa. Tomēr *FADN* tieši tādā pašā veidā neattiecas uz produktiem, ko viena un tā pati saimniecība izmanto kā starppatēriņu, un tādēļ ir vajadzīgas korekcijas. Tāpēc arī starppatēriņš ir jākoriģē atbilstoši EPL vērtībām.”

[5] Šeit neietilpst importētie lauksaimniecības produkti (izņemot dzīvniekus).

II PIELIKUMS

Regulas II pielikumu aizstāj ar šādu:

"II PIELIKUMS

DATU NOSŪTĪŠANAS PROGRAMMA

Jānosūta katra izlaides posteņa (posteņi 01 līdz 18, tostarp apakšposteņi) vērtība bāzes cenās, kā arī šīs vērtības sastāvdaļas (vērtība ražotāja cenās, produktu subsīdijas un produktu nodokļi).

Dati, kas attiecas uz ražošanas kontu un bruto pamatkapitāla veidošanu (BPKV), jānosūta gan faktiskajās cenās, gan iepriekšējā gada cenās.

Visas vērtības būtu jāizsaka miljonos valsts valūtas vienību. Darba ieguldījums būtu jāizsaka tūkstošos ikgadējo darba vienību (IDV).

Dati par reģionālajiem ekonomikas pārskatiem lauksaimniecībā jānosūta tikai faktiskajās cenās.

1. Ražošanas konts

		Nosūtīšana par atsauces gadu n			
		a	b	c	d
Postenis	Mainīgo lielumu saraksts	Novembris n gads (EPL aplēses)	Marts n+1 gads (EPL aplēses)	Septembris n+1 gads (galīgie EPL dati)	Jūnijs n+2 gads (REPL)
01	LABĪBA (tostarp sēklas)	X	X	X	X
01.1	Kvieši un speltas kvieši	X	X	X	X
01.1/1	Mīkstie kvieši un speltas kvieši	—	—	X	X
01.1/2	Cietie kvieši	—	—	X	X
01.2	Rudzi un rudzu un kviešu maisījums	X	X	X	X
01.3	Mieži	X	X	X	X
01.4	Auzas un vasarāju maisījumi	X	X	X	X
01.5	Graudu kukurūza	X	X	X	X
01.6	Rīsi	X	X	X	X
01.7	Cita labība	X	X	X	X
02	TEHNISKĀS KULTŪRAS	X	X	X	X
02.1	Eļļas augu sēklas un eļļas augu augļi (tostarp sēklas)	X	X	X	X
02.1/1	Rapšu un ripšu sēklas	—	—	X	X
02.1/2	Saulgriezes	—	—	X	X
02.1/3	Soja	—	—	X	X
02.1/4	Citi eļļas augu produkti	—	—	X	X
02.2	Proteīnaugi (tostarp sēklas)	X	X	X	X
02.3	Jēltabaka	X	X	X	X
02.4	Cukurbietes	X	X	X	X

		Nosūtīšana par atsauces gadu n			
		a	b	c	d
Postenis	Mainīgo lielumu saraksts	Novembris n gads (EPL aplēses)	Marts n+1 gads (EPL aplēses)	Septembris n+1 gads (galīgie EPL dati)	Jūnijs n+2 gads (REPL)
02.5	Citas tehniskās kultūras	X	X	X	X
02.5/1	Šķiedraugi	—	—	X	—
02.5/2	Apiņi	—	—	X	—
02.5/3	Citas tehniskās kultūras: citas	—	—	X	—
03	RUPJĀS LOPBARĪBAS AUGI	X	X	X	X
03.1	Rupjās lopbarības kukurūza	—	—	X	X
03.2	Rupjās lopbarības sakņu kultūras (tostarp lopbarības bietes)	—	—	X	X
03.3	Citi rupjās lopbarības augi	—	—	X	X
04	DĀRZEŅI UN DĀRZKOPĪBAS PRODUKTI	X	X	X	X
04.1	Svaigi dārzeņi	X	X	X	X
04.1/1	Ziedkāposti	—	—	X	—
04.1/2	Tomāti	—	—	X	—
04.1/3	Citi svaigie dārzeņi	—	—	X	—
04.2	Augi un ziedi	X	X	X	X
04.2/1	Stādaudzētavas augi	—	—	X	—
04.2/2	Dekoratīvie augi un ziedi (tostarp Ziemassvētku eglītes)	—	—	X	—
04.2/3	Stādījumi	—	—	X	—
05	KARTUPEĻI (tostarp sēklas)	X	X	X	X
06	AUGĻI	X	X	X	X
06.1	Svaigi augļi	X	X	X	X
06.1/1	Deserta āboli	—	—	X	—
06.1/2	Deserta bumbieri	—	—	X	—
06.1/3	Persiki	—	—	X	—
06.1/4	Citi svaigie augļi	—	—	X	—
06.2	Citrusaugļi	X	X	X	X
06.2/1	Saldie apelsīni	—	—	X	—
06.2/2	Mandarīni	—	—	X	—
06.2/3	Citroni	—	—	X	—
06.2/4	Citi citrusaugļi	—	—	X	—
06.3	Tropu augļi	X	X	X	X
06.4	Vīnogas	X	X	X	X
06.4/1	Deserta vīnogas	—	—	X	—
06.4/2	Citas vīnogas	—	—	X	—
06.5	Olīvas	X	X	X	X
06.5/1	Galda olīvas	—	—	X	—
06.5/2	Citas olīvas	—	—	X	—
07	VĪNS	X	X	X	X
07.1	Galda vīns	—	—	X	—

07.2	Kvalitatīvs vīns	—	—	X	—
08	OLĪVEĻĻA	X	X	X	X
09	CITI AUGKOPĪBAS PRODUKTI	X	X	X	X
09.1	Augu materiāli, ko izmanto galvenokārt pinumos	—	—	X	—
09.2	Sēklas	—	—	X	—
09.3	Citi augkopības produkti: citi	—	—	X	—
10	AUGKOPĪBAS IZLAIDE (01 LĪDZ 09)	X	X	X	X
11	DZĪVNIEKI	X	X	X	X
11.1	LIELLOPI	X	X	X	X
11.2	Cūkas	X	X	X	X
11.3	Zirgi	X	X	X	X
11.4	Aitas un kazas	X	X	X	X
11.5	Mājputni	X	X	X	X
11.6	Citi dzīvnieki	X	X	X	X
12	DZĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTI	X	X	X	X
12.1	Piens	X	X	X	X
12.2	Olas	X	X	X	X
12.3	Citi dzīvnieku izcelsmes produkti	X	X	X	X
12.3/1	Neapstrādāta vilna	—	—	X	—
12.3/2	Zīdvērpēja kokoni	—	—	X	—
12.3/3	Citi dzīvnieku izcelsmes produkti: citi	—	—	X	—
13	LOPKOPĪBAS IZLAIDE (11+12)	X	X	X	X
14	LAUKSAIMNIECĪBAS PREČU IZLAIDE (10+13)	X	X	X	X
15	LAUKSAIMNIECISKO PAKALPOJUMU IZLAIDE	X	X	X	X
15.1	LAUKSAIMNIECISKIE PAKALPOJUMI	—	—	X	—
15.2	PIENA KVOTAS IZĪRĒŠANA	—	—	X	—
16	LAUKSAIMNIECISKĀ IZLAIDE (14+15)	X	X	X	X
17	NELAUKSAIMNIECISKAS SEKUNDĀRĀS DARBĪBAS (NENODALĀMAS)	X	X	X	X
17.1	LAUKSAIMNIECĪBAS PRODUKTU PĀRSTRĀDE	X	X	X	X
17.2	CITAS NENODALĀMAS SEKUNDĀRĀS DARBĪBAS (PRECES UN PAKALPOJUMI)	X	X	X	X
18	LAUKSAIMNIECĪBAS NOZARES IZLAIDE (16+17)	X	X	X	X
19	KOPĒJAIS STARPPATĒRIŅŠ	X	X	X	X
19.01	SĒKLAS UN STĀDĀMAIS MATERIĀLS	X	X	X	X
19.02	ENERĢIJA; EĻĻOŠANAS LĪDZEKĻI	X	X	X	X

19.02/1	- elektroenerģija	—	—	X	—
19.02/2	- gāze	—	—	X	—
19.02/3	- citas degvielas un propelenti	—	—	X	—
19.02/4	- citi	—	—	X	—
19.03	MĒSLOJUMS UN AUGSNES IELABOTĀJI	X	X	X	X
19.04	AUGU AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻI UN PESTICĪDI	X	X	X	X
19.05	VETERINĀRIE IZDEVUMI	X	X	X	X
19.06	DZĪVNIEKU BARĪBA	X	X	X	X
19.06/1	- dzīvnieku barība, ko piegādā citas lauku saimniecības	X	X	X	X
19.06/2	- dzīvnieku barība, kas nav iepirkta lauksaimniecības nozarē	X	X	X	X
19.06/3	- dzīvnieku barība, ko ražo un patērē vienā un tajā pašā saimniecībā	X	X	X	X
19.07	MATERIĀLU APKOPE	X	X	X	X
19.08	ĒKU UZTURĒŠANA	X	X	X	X
19.09	LAUKSAIMNIECISKIE PAKALPOJUMI	X	X	X	X
19.10	NETIEŠI MĒRĪTIE FINANŠU STARPNIECĪBAS PAKALPOJUMI (NMFSP)	X	X	X	X
19.11	CITAS PRECES UN PAKALPOJUMI	X	X	X	X
20	BRUTO PIEVIENOTĀ VĒRTĪBA BĀZES CENĀS (18-19)	X	X	X	X
21	PAMATKAPITĀLA PATĒRIŅŠ	X	X	X	X
21.1	IEKĀRTAS	—	—	X	—
21.2	ĒKAS	—	—	X	—
21.3	STĀDĪJUMI	—	—	X	—
21.4	CITS	—	—	X	—
22	NETO PIEVIENOTĀ VĒRTĪBA BĀZES CENĀS (20-21)	X	X	X	X

2. Ienākuma veidošanas konts

		Nosūtīšana par atsauces gadu n			
		a	b	c	d
Posten is	Mainīgo lielumu saraksts	Novembris n gads (EPL aplēses)	Marts n+1 gads (EPL aplēses)	Septembris n+1 gads (galīgie EPL dati)	Jūnijs n+2 gads (REPL)
23	DARBINIEKU ATALGOJUMS	X	X	X	X
24	CITI RAŽOŠANAS NODOKĻI	X	X	X	X
25	CITAS RAŽOŠANAS SUBSĪDIJAS	X	X	X	X
26	Starpnieku ienākums (22-24+25)	X	X	X	X
27	PAMATDARBĪBAS PĀRPALIKUMS/JAUKTAIS IENĀKUMS (22-23-24+25)	X	X	X	X

3. Uzņēmējdarbības ienākuma konts

		Nosūtīšana par atsauces gadu n			
		a	b	c	d
Posten is	Mainīgo lielumu saraksts	Novembris n gads (EPL aplēses)	Marts n+1 gads (EPL aplēses)	Septembris n+1 gads (galīgie EPL dati)	Jūnijs n+2 gads (REPL)
28	NOMAS MAKSA UN CITI AR NEKUSTAMO ĪPAŠUMU SAISTĪTI MAKSĀJUMI, KAS JĀSEDZ	X	X	X	X
29	MAKSĀJAMIE PROCENTI	X	X	X	X
30	SAŅEMAMIE PROCENTI	X	X	X	X
31	UZŅĒMĒJDARBĪBAS IENĀKUMS (27-28-29+30)	X	X	X	X

4. Kapitāla konta elementi

		Nosūtīšana par atsauces gadu n			
		a	b	c	d
Posten is	Mainīgo lielumu saraksts	Novembris n gads (EPL aplēses)	Marts n+1 gads (EPL aplēses)	Septembris n+1 gads (galīgie EPL dati)	Jūnijs n+2 gads (REPL)
32	BPKV (LAUKSAIMNIECĪBAS PRODUKTI)	—	—	X	X
32.1	BPKV (STĀDĪJUMI)	—	—	X	—
32.2	BPKV (ĒKAS)	—	—	X	—
33	BPKV (NELAUKSAIMNIECĪBAS PRODUKTI)	—	—	X	X
33.1	BPKV (MATERIĀLI)	—	—	X	—
33.2	BPKV (ĒKAS)	—	—	X	—
33.3	CITA BPKV	—	—	X	—
34	BRUTO PAMATKAPITĀLA VEIDOŠANA (IZŅEMOT ATSKAITĀMO PVN) (32+33)	—	—	X	X
35	NETO PAMATKAPITĀLA VEIDOŠANA (IZŅEMOT ATSKAITĀMO PVN) (34-21)	—	—	X	X
36	KRĀJUMU PĀRMAIŅAS	—	—	X	X
37	KAPITĀLA PĀRVEDUMI	—	—	X	X
37.1	IEGULDĪJUMU DOTĀCIJAS	—	—	X	—
37.2	CITI KAPITĀLA PĀRVEDUMI	—	—	X	—

5. Lauksaimnieciskā darba ieguldījums

		Nosūtīšana par atsauces gadu n		
		a	b	c
Posten is	Mainīgo lielumu saraksts	Novembris n gads (EPL aplēses)	Marts n+1 gads (EPL aplēses)	Septembris n+1 gads (galīgie EPL dati)
38	KOPĒJAIS LAUKSAIMNIECISKĀ DARBA IEGULDĪJUMS	X	X	X
38.1	NEATALGOTA LAUKSAIMNIECISKĀ DARBA IEGULDĪJUMS	X	X	X
38.2	ATALGOTA LAUKSAIMNIECISKĀ DARBA IEGULDĪJUMS	X	X	X

”